

[Forsvarsministeren.]

for det ærede medlem, da det ærede medlem havde lagt sin smukke skitse op til et samarbejdsprogram, udtrykkelig efterlyst netop spørgsmålet om udenrigs- og forsvarspolitikken. Det burde være et tegn på, at de betragtninger, jeg har gjort gældende, er ikke noget, der er enestående indenfor mit parti, men det er dem, der naturligt må være rådende, fordi det ville være fuldkommen urimeligt, som jeg sagde før, at danne en regering, som udadtil ved selve sin eksistens viser en splittethed i landet, der med det samme ville borttage grunden fra denne regering i det øjeblik, den skulle foretage en handling udadtil.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: For at der ingen misforståelse skal være: mine bemærkninger sigtede ikke til de forhandlinger, der fandt sted under de samlede forhandlinger mellem socialdemokratiet, venstre og det radikale venstre, men til den situation, der forelå, umiddelbart før den nuværende regering dannedes.

(Kort bemærkning).

Bodil Koch: Det var voldsomt, som det ærede medlem hr. Kristen Amby var blevet vred på moralens vegne. Moral er i det hele taget et vanskeligt ord at operere med i politiske diskussioner. Jeg hører til dem, der fra begyndelsen — det vil jeg ærligt indrømme — har betragtet hele Koreasagen med megen skepsis i og for sig, men så var det, ligesom man accepterede det, sikkerhedsrådet fungerede o. s. v. Jeg tør dog ikke sige, hvad jeg mener til bunds om denne sag, det nytter jo ikke, det er så afkortet, hvad man kan sige, og det er så enorme problemer. Hvad jeg mente med at tale på den måde, var mere et forsøg på at efterlyse, kan jeg sige, en ny form for politisk tænkning. Det lyder så mærkeligt, men indenfor alle andre områder i tilværelsen brugbar gør man videnskabens nye resultater, skaber nye instrumenter, nye maskiner, men hele det vældige område, som er lagt blot af den moderne psykologi, gør man overhovedet ikke brugbart; der tror jeg, man kunne komme ind. Vi tænker i båse, i kategorier, i konventioner, man kunne på en helt anden måde begynde at tænke i hinanden. Ja, det kan godt være, det ikke er meget forståeligt, men...

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag om motiveret dagsorden af Viggo Starcke

forkastedes med 107 stemmer mod 9; 8 medlemmer tillkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Rasmus Hansen: Da der under forhandlingen er fremsat ønske om at få forslaget sendt i et udvalg, skal jeg foreslå et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig tingets samtykke til allerede i indeværende møde at lade foretage valg af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altså til:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks tilslutning til oprettelsen under Den nordatlantiske Traktats organisation af en fælles forsvarsstyrke i Europa med en fælles øverstkommanderende m. v.

Valgt blev: *Rasmus Hansen, Alsing Andersen, Holger Eriksen, Poul Hansen (Karlundborg), Hans Hedtoft, Per Hækkerup, Frede Nielsen, Elgaard, Hans Conrad Koefoed, Arnh Jensen, Kristen Amby, Norup, Carsten Raft, Johs. Christiansen og Viggo Starcke.*

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Fra forskellige stedlige fredsforeninger og fra en kreds af borgere er modtaget henvendelser vedrørende de på det nordatlantiske råds møder i Bruxelles den 18. og 19. december 1950 vedtagne beslutninger.

Henvendelserne vil blive tilstillet det om sagen nedsatte udvalg.

Folketingets næste møde afholdes i dag, onsdag den 31. januar, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*